

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010210
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716010210.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2017 v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného J.. R.. R. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný J.. R.. R. G., nar. XX.XX.XXXX T. F., trvale bytom X., R. U. Š., Š.X. X, zamestnaný ako zodpovedný vedúci v MADPHARM, s.r.o., občan Slovenskej republiky,

je vinný,

že

dňa 09.08.2015 v čase okolo 17.30 h v obci X., K. M. v rodinnom dome na Ul. R. XX v priestoroch kúpeľne po predchádzajúcej verbálnej roztržke fyzicky napadol R. F., Q.. XX.XX.XXXX a zároveň sa mu vyhrážal fyzickou likvidáciou a to zastrelením, čo vzhľadom na agresívne správanie menovaného vzbudilo u R. F., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. D. X, W. W. dôvodnú obavu o svoj život aj vzhľadom na skutočnosť, že tento mal vedomosť, že J.. R.. R. G. je držiteľom zbrane,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 / päť / mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 1 Tr. zákona podmienenčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 / osemnásť / mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd už raz vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17.10.2016, ktorým bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 3/2017 zo dňa 17.01.2017 zrušený a vec bola vrátená na nové

prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol mimo iné, že je potrebné vypočúť viacerých svedkov.

Obžalovaný J. R. G. na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2016 uviedol, že sa necíti byť vinný. Zároveň vypovedal rovnako ako v prípravnom konaní na čl. 14-15, kde dňa 14.03.2016 uviedol, že v poobedných hodinách prišiel za svojim synom, ktorý býva so svojou matkou s tým, že s matkou dieťaťa majú vzájomnú dohodu, že si syna chodí brávať každý druhý víkend. Pokiaľ však má cestu okolo Zvolena, zvykol sa zastaviť s chlapcom a tak tomu bolo aj v predmetný deň 9.8.2015. Prišiel tam aj so svojou priateľkou P. U., ktorá ho čakala v aute. Chlapca pozdravil a išiel na toaletu kde v sprche stretol poškodeného, ktorý sa tam sprchoval a pýtal sa ho, čo tam robí. Poškodený mu povedal, aby sa do toho nestaral, aby vypadol lebo ho odjebe, načo sa obžalovaný otočil a odišiel z tohto miesta na záhradu za chlapcom. K žiadnej fyzickej potýčke tam medzi nimi nedošlo a v žiadnom prípade sa poškodenému nevyhrážal. Svoju výpoveď doplnil v tom smere, že pokiaľ sa odohral v kúpeľni verbálny incident a poškodený sa mu vyhrážal, obžalovaný sa zľakol, lebo vedel, že je držiteľom zbrojného preukazu a z kúpeľne odišiel. Po tom, ako vyšiel na záhradu tak ho tam poškodený napadol fyzicky úderom päste do tváre. Nevie, ktorou rukou, nevie, na ktorú presnú časť tváre a po údere spadol. Na to na neho skočil poškodený a začal ho škrtiť. Tak ako bol na ňom, tak ho ešte udieral. Už nevie presne, akým spôsobom, pretože bol otrásený a riadne dobitý. V tejto veci nemal byť obžalovaný, ale mal tu byť niekto úplne iný. Incident zo strany poškodeného skončil tým, že niekto zavolať políciu a skončil už skôr ako prišla polícia. V kúpeľni boli sami dvaja a tam priebeh incidentu nemohol nikto vidieť. Vonku bola jeho priateľka, jeho bývalá žena a syn. Pre skutok na záhrade a v kúpeľni nepodal trestné oznámenie a to z toho dôvodu, že sa poškodeného bál. Potom ho kontaktoval poškodený emailami, sms-kami, aby to urovnali, aby sa spor ukončil a aby sa chlapsky porozprávali, ale obžalovaný sa bál, že mu poškodený ublíži, keďže vedel, že má zbrojný preukaz. Nevie, či je poškodený držiteľom zbrane, ale zbrojný preukaz má. Odvtedy sa už vyhýba aj stretu so synom, nakoľko vie, že poškodený tam chodí a syna si odovzdávajú pred Tescom vo Zvolene. Obžalovaný potvrdil, že bol držiteľom zbrane, ktorá sa mu odňala, v zbrojnom preukaze má uvedené oprávnenie A. Na lekárskom ošetrení nebol, nakoľko si nemyslel, že je to také vážne a navyše je zo zdravotníckeho prostredia, tak sa vie ošetriť sám. Podat' trestné oznámenie nebol, lebo bol otrásený a pokiaľ to riešili na Sliaci a to konkrétne pán J., toho sa pýtal, či môže podať trestné oznámenie, na čo mu on povedal, aby ho nedával, že vec sa rieši. Obžalovaný podoťkol, že dlho nevedel o tom, že sa rozčlenilo celé konanie na viac častí. Za motívom konania poškodeného je jeho bývalá manželka, ktorá mi robí zo života peklo. Podáva jedno trestné oznámenie za druhým na neho a aj na priestupky. Pokiaľ sa toto skončí, tak určite niečo k tomu ďalšie vymyslí. Dokonca aj poškodený priznáva, že na toto ho naviedla pani G.. Pokiaľ bol obžalovaný upozornený sudcom o tom, prečo by v zázname o podaní vysvetlenia na čl. 54 H. G. odmietla vypovedať, aj keď mohla uviesť určité skutočnosti proti obžalovanému, obžalovaný uviedol, že pravdepodobne nevypovedala preto, že tam bol prítomný aj syn. Samosudca oboznámil obžalovaného s tým, že H. G. mala byť vypočutá dňa 29.09.2015 a G. G., ich syn až 30.09.2015.

Napriek popieraniu skutku je tento usvedčovaný výpoveďou poškodeného R. F., ktorý vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní na čl. 29-30, kde dňa 15.03.2016 uviedol, že niekedy v auguste roku 2015 bol u priateľky H. G., kde okrem iného robil aj nejaké práce okolo domu. Pretože bol horúci deň, tak keď skončil robotu išiel sa niekedy poobede osprchovať. Ako sa sprchoval, tak si všimol, že vo dverách kúpeľne stojí obžalovaný, čo ho prekvapilo. Obžalovaného poznal lebo sa v minulosti niekoľkokrát stretli a mali aj nejaké slovné konflikty. Obžalovaný naňho kričal, že čo tam robí, či má ísť do auta po baseballu a či ho má rozjebať. Poškodený zostal zaskočený lebo bol namydlený a preto mu povedal, aby sa ukludnil, že sa osprchuje a pôjde domov. Obžalovaný už v kúpeľni mu nadával, takisto nadával aj na jeho ženu, potom sa ho pýtal, či má ísť do auta zobrať ísť pištoľ a rovno ho tam odjebať. Poškodený zostal zaskočený, snažil sa preto rýchlo umyť a utrieť, keďže v dome mal aj svoju dcéru. Obžalovaný odtiaľ odišiel, poškodený sa rýchlo obliekol, obul lebo si myslel, že obžalovaný išiel do auta po zbraň. Poškodený vyšiel na terasu cez obývačku a zimnú záhradu a keď sa tam zjavil, obžalovaný ho udrel do tváre. Poškodený doplnil svoju výpoveď o tie skutočnosti, že obžalovaný v tom čase bol aj reálne držiteľom zbrane. Aj poškodený síce v čase skutku mal zbrojný preukaz, ale zbraň nevlastnil ani v čase skutku, ani teraz. Poškodený ďalej uviedol, že vonku boli chvíľu tvárou v tvár. On sa potom otočil smerom doľava, nie úplne, do 90 % a inkasoval úder na pravé líce pästou ľavej ruky a potom na neho skočil. Poškodený sa dokázal vymaniť z toho zovretia a ako na ňom bol, tak mu držal ruky. Po tom, ako tam prišli policajti a obžalovaný hodil tašku na neho, tak ho raz kopol do brucha. Pri incidente boli v kúpeľni prítomní len oni dvaja. K prvotnému fyzickému konfliktu došlo pred zimnou záhradou približne 12 metrov

od miesta, kde mal obžalovaný auto. Obžalovaný tam pred zimnou záhradou stál. Poškodený keď z vnútorných priestorov z domu vyšiel, tak videl, ako tam obžalovaný prichádza z boku. Poškodený potvrdil, že písal email zo dňa 10.12.2015 na čl. 18-21. Na otázku obhajcu, prečo sa v emaily, ktorý predchádza výpovedi na polícii ako poškodeného, spomína bývalá manželka obžalovaného ako iniciátorka celého incidentu a prečo tam hovorí o tom, že by chcel vec nejakým spôsobom urovnať a následne pri výsluchu na polícii a dnes uviedol, že mali obavu o svoj život a život dieťaťa, svedok odpovedal, že sa o skutku bavil s pani G. a ona vtedy povedala, že nevedela o tom, že obžalovaný tam má prísť a pokiaľ písal ten email, bol motivovaný tým, aby obžalovaný s týmto konaním prestal, jednak voči nemu a jednak voči nej a aby sa vec nejakou urovnala a trvá na tom, čo dnes hovoril o tom, ako mal skutok prebehnúť. Obžalovanému posielal sms a aj v kúpeľni mu hovoril, že sa môžu porozprávať ako dospelí ľudia. Na to mu prišla od jeho priateľky správa, že to nemusel hneď takto riešiť a dať na políciu. Poškodený vedel, že obžalovaný môže byť agresívny, keďže bol osobne prítomný pri jeho konaní voči chlapcovi a mal tomu zabrániť. Cieľom sms bolo urovanie sporu. Poškodený sa bál toho, čo sa bude ďalej diať a je úplne jedno, kto by bol priateľom pani G., zo strany obžalovaného by boli zas len vyhrážky. Preto posielal email policajtom s tým, že pán G. mal byť autorom emailu a mal sa pýtať, že či vedia, aké sa takéto veci riešia v mafiánskych kruhoch. Tento email by mal byť súčasťou vyšetrovacieho spisu. Poškodený ešte vyslovil podozrenie, že obžalovaný mal mať zbrane v nelegálnej držbe.

V rámci dopytovania po zrušení rozsudku odvolacím súdom boli vypočutí svedkovia : H. G., P. G. (pôvodne U.) a príslušníci polície R. Š. a J. Z.. Všetci svedkovia sa vyjadrovali ku skutočnostiam, ktoré sa udiali po skutku.

Na miesto samotné sa na základe telefonického volania dostavili policajti R. Š. G. J. Z. (podľa úradného záznamu boli vyslaní operačným strediskom na zákrok dňa 09.08.2015 o 17.40).

Svedok R. Š. uviedol, že si pamätá poškodeného ako oznamovateľa. Bol tam aj obžalovaný, jeho bývalá manželka. Potom si všimol ešte jednu pani, ktorá sedela v aute a tá mala patriť k obžalovanému, ako aj deti a to dcéra poškodeného a syn obžalovaného. Vec sa riešila s osobami vonku na ceste. Najprv vyťažili poškodeného, potom obžalovaného, pani G. a pravdepodobne sa niečo pýtali aj tej pani, čo bola v aute. Matne si spomína, že poškodený mal byť na návšteve u pani G. a medzitým prišiel pán G., ktorý tam v tom čase nebýval. Medzi poškodeným a obžalovaným malo dôjsť ku konfliktu. Dozvedeli sa, že to začalo v rodinnom dome. Nie je si istý, ale poškodený bol v kúpeľni. Konflikt mal vzniknúť preto, aby poškodený opustil tento rodinný dom. Obžalovaný s bývalou manželkou buď boli v rozvodovom konaní alebo už boli rozvedení. Prvotné stretnutie poškodeného s obžalovaným malo byť údajne v kúpeľni a potom to malo pokračovať v rodinnom dome. Svedkyňou mala byť pani G. a mali tam byť aj maloleté deti. Keď prišli tak pán F. bol vonku a či bol vonku pán G., to už nevie, oni sa snažili upokojiť situáciu. Vie, že po sebe kričali, bolo to vzájomné a deti to nezvládali. Konflikt mal byť medzi obžalovaným a poškodeným, do toho sa zapájala ešte aj pani G. slovnou. Tá druhá pani veľmi do toho nezasahovala. Je pravdou, že došlo k fyzickému kontaktu obžalovaného s poškodeným. Začalo to tým, že poškodený mal nejaké veci v dome. Tieto boli v taške, z domu ich vyniesol obžalovaný a keď bol asi na ceste vonku, tak túto tašku hodil smerom k pánovi F.. Ten reagoval tak, že obžalovaného kopol niekde do oblasti rozkroku alebo brucha. Obidvoch mužov od seba oddelili a poučili ich o ďalšom postupe. Obžalovaný pravdepodobne odišiel skôr, ale už to presne nevie. Potom poškodený prišiel podať oznámenie. Nevie, že by sa niekto z nich sťažoval a nespomína si, že by som videl nejaké známky zranení.

Svedok J. Z. vypovedal, že zásah uskutočnili na základe oznámenia pána F.. Mali byť vyslaní kvôli nejakej hádke medzi obžalovaným a poškodeným a mala tam byť ešte aj bývalá manželka obžalovaného. Pamätá si poškodeného, obžalovaného, pani G., priateľku obžalovaného a jedno dievča. Nevie sa vyjadriť, či hovorili so všetkými 4 dospelými osobami. Na mieste určite ľudí vyťažovali. Matne si pamätá, že poškodený mal byť u pani G. a mal sa tam sprchovať, mal prísť obžalovaný a mali sa tam hádať. Nevie už presne, kde sa to malo odohrať, či v priestoroch domu alebo aj vonku. Skôr by povedal, že dnu. Nespomína si, že by sa mu niekto sťažoval z nich dvoch na zranenia a zdá sa mu, že mal poškodený roztrhnuté tričko. Nepamätá si, že by videl nejaké známky zranenia, ani krv. Pamätá si, že pravdepodobne obžalovaný hodil tašku k poškodenému na zem. Skočili tam do seba, ale už nevie ako presne to prebehlo. Na toto zakročili, oddelili ich od seba, vyzvali ich, aby upustili od ďalšieho konania. Poškodený s obžalovaným po sebe kričali vonku. Nie je si istý, či sa do toho slovného konfliktu zapojila aj nejaká žena. Nepamätá si, ako po zákroku z miesta ľudia odišli. Zdá sa mu, že videl ako niekto z nich dvoch chcel toho druhého kopnúť.

Svedkyňa H. G., bývalá manželka obžalovaného využila ustanovenie § 130 Tr. poriadku a vo veci nevy povedala.

Svedkyňa P. G. (pôvodne U.), súčasná manželka obžalovaného - vtedy priateľka - uviedla, že je pravdou, že dňa 09.08.2015 približne okolo 17.30 hod. bola v okolí rodinného domu na ul. R. XX. Sedela v aute, prišla vtedy s manželom, ale v tom čase jej manželom ešte nebol. Auto bolo odparkované tesne pred bránou pri plote. Manžel (obžalovaný) z auta vystúpil, lebo sa šiel pozdraviť so synom, ktorý v tom rodinnom dome býva. Videla, že manžel vošiel na pozemok patriaci k rodinnému domu, či vošiel aj priamo dovnútra, to nevie, pretože na vchod do rodinného domu nevidela z miesta, kde bola. Nevie sa vyjadriť, či ten dom má aj nejaký iný vchod, pretože ani v rodinnom dome ani na pozemku nikdy nebola. Keď manžel zmizol z dohľadu, stále bola v aute. Nevie, koľko času prebehlo. Registrovala len to, že počula deti plakať a pani G. kričať. Stále bola v aute a až na tento podnet z auta vystúpila. Najprv som šla k plotu, videla, že manžel je na zemi a pán F. bol na ňom. Mohla to vidieť len preto, že vystúpila z auta a šla k plotu. Potom ako toto uvidela, tak vbehla dnu cez bránu, nakoľko táto bola otvorená. Prišla k F. zozadu a snažila sa ho strhnúť z manžela. Pri tom ho aj poškriabala, potrhala mu tričko aj retiazku. Chytala za ramená, za chrbát, všade kam sa dalo. Nakoniec sa jej to podarilo. Pomohla manželovi vstať zo zeme, manžel bol vtedy na chrbte, manžel bol po celý čas čo to videla na chrbte a F. bol na ňom. Poškodený vtedy vykrikoval, že majú zmiznúť a také veci. Potom mu preplo, zašiel zamknúť bráničku, aby nemohli odísť, že išiel volať políciu. Svedkyňa nevie kto zavolať políciu. Pani G. bola vtedy tiež vonku, ale ona sa do toho incidentu nestarala, boli vonku aj deti a to bolo to najhoršie. Svedkyňa hneď utekala k synovi obžalovaného, aby ho ukludnila, lebo on videl tento incident. Nevie sa vyjadriť, koľko času ubehlo, než prišla polícia. Ona s manželom bola po celý čas spolu pri bráničke zvnútra pozemku. Tam bolo zavreté a takisto tam boli aj poškodený a pani G.. Pokiaľ prišla hliadka polície, prišli dvaja policajti. Pokiaľ sa týka postupu polície, tak s ňou komunikoval jeden z nich. Nevie, či niekto z polície vyťažoval manžela. Od nej si pýtali občiansky preukaz. Pýtali sa každého, kto je a čo je. Svedkyňa musela ísť do auta pre občiansky preukaz. Pokiaľ pracovali príslušníci polície, tak pani G. tam na ňu vykrikovala. Medzi mužmi sa konflikt neodohral. Policajti im povedali, že bude lepšie, keď odtiaľ odídu, aby bol kľud, keďže tam nebývajú. Potom pani G. doniesla tašku, ktorú uvidel manžel. Ten ju zobral a hodil ju smerom k poškodenému, nech si ju zoberie. To bola F. taška a vtedy sa F. snažil kopnúť môjho manžela. Podľa nej ho aj trafil trochu. Bola to taká tesnotka. Poškodený sa snažil kontaktovať ich rodinu, ale oni s ním nekomunikujú. Napísal nie raz aj manželovi. Poslednú správu od neho obdržali asi pred mesiacom. Chcel sa stretnúť a za týmto účelom mal pozývať do ich domu, ktorý obýva so svojou manželkou, čo je iná osoba ako pani Antalová a že tam všetko vysvetlí, že to celé narafičila H. G. a písal aj v tom zmysle, že manžela chce dostať do basy a že chce predať dom.

V rámci hlavného pojednávania boli oboznámené aj listinné dôkazy podľa § 269 Tr. poriadku :

- prepisy sms poskytnutých zo strany obžalovaného z čl. 16-17
- priestupkový OO PZ Sliač z čl. 42-81
- správy a RT z čl. 82-102.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zákona, keďže sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Aj napriek popieraní skutku zo strany obžalovaného má súd preukázané výpoveďou poškodeného, že ku skutku reálne došlo v priestoroch rodinného domu, že skutok nesie znaky prečinu nebezpečného vyhrážania a že sa ho mal dopustiť obžalovaný. Poškodený vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, svoju výpoveď zopakoval aj na hlavnom pojednávaní a rovnaká je výpoveď aj v rámci podania oznámenia poškodeným ako aj záznamom o podaní oznámenia. Zo záznamu a z dodatku je zrejmé, že dňa 9.8.2015 o 18:00 hod. na OO PZ Sliač bolo spísané oznámenie za účelom kvalifikovania v tom čase priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. V tomto oznámení jednoznačne uvádza poškodený akým spôsobom sa mu mal obžalovaný vyhrážať a prezentoval zároveň obavu o svoj život. Túto verziu potvrdil aj pri dodatku zo dňa 24.8.2015. Je pravdou, a vyplýva to aj z e-mailovej komunikácie medzi poškodeným a obžalovaným, že poškodený zaslal obžalovanému dňa 10.12.2015 o 9:10 hod. e-mail, v ktorom sa venuje sporom a hodnoteniu osoby H. G. .V rámci e-mailu však nie je okrem zmienky, že toto celé mala zinscenovať práve H. G., žiadna okolnosť, že by poškodený mal odvolať svoju výpoveď. Poškodený na hlavnom pojednávaní sa vyjadroval k predmetnému e-mailu a uviedol, že e-mail písal s motiváciou aby

obžalovaný s obdobným konaním prestal jednak voči nemu a jednak voči H. G. a aby sa vec nejakým spôsobom urovnala a v tomto smere posielal obžalovanému aj SMS. Zároveň poškodený znovu zotrval, že mal obavu z konania obžalovaného, vyjadril názor, že je úplne jedno kto by bol priateľom p. G. zo strany obžalovaného by boli zas len vyhrážky. Obava o poškodeného mala prameniť z toho, že vedel, že môže byť obžalovaný agresívny, keďže v minulosti už bol prítomný pri jeho konaní voči svojmu chlapcovi a práve poškodený mal tomu zabrániť. Poškodený obavu vysvetlil aj tým, že mal v rodinnom dome svoju dcéru a vedel, že obžalovaný má zbrojný preukaz a že je aj držiteľom zbrane. Obhajoba sa po zrušení rozsudku opätovne zamerala na komunikáciu poškodeného s obžalovaným prostredníctvom sms správ, tieto boli na hlavnom pojednávaní oboznámené a podľa názoru súdu opätovne z nich nevyplýva, že by poškodený nejakým spôsobom odvolal svoje tvrdenia z predchádzajúceho konania. Z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2017 vyplýva, že ani jeden z nich nevidel priebeh konfliktu, ktorý mal byť v kúpeľni rodinného domu. Zo správania poškodeného voči obžalovanému (kopnutie do brucha, navyše pokiaľ bol k tomu poškodený správaním obžalovaného vyprovokovaný) nemožno usudzovať na to, že obžalovaný sa nedopustil skutku vo vnútorných priestoroch domu. Pokiaľ sa obhajoba domáhala oslobodenia obžalovaného, keďže podľa jej názoru už postúpenie veci na priestupkové konanie už neprichádza v úvahu, súd poukazuje na to, že skutok sa rozhodne stal, nesie znaky žalovaného trestného a čin spáchal obžalovaný. Takisto je mylný záver obhajoby o tom, že by sa konanie nemohlo posúdiť ako priestupok pre premlčanie skutku, pretože podľa novely priestupkového zákona od 01.02.2014 sa do premlčacej doby stíhania za priestupok nepočíta doba, po ktorú bolo vedené vo veci trestné stíhanie. Podľa názoru však nie je možné skutok posúdiť ako priestupok a to podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. poriadku, keďže stupeň spoločenskej nebezpečnosti je rozhodne väčší ako nepatrný. Súd k tomuto záveru vedie okolnosť, že tak malo byť pod hrozbou smrti a u osoby, ktorá už bola v minulosti odsúdená za prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona, aj keď sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný J.. R.. R. G. bol 1 krát súdne trestaný a to rozsudkom OS Zvolen sp.zn. XT XX/XX M. D. XX.X.XXXX pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr.zákona s peňažným trestom 160,-eur, pričom sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný je v priestupkovej agende MV SR evidovaný pre viacero dopravných priestupkov.

Súd pri úvahách pri druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Trestného zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochrane iných práv a slobôd obyvateľov. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákon. Obhajoba namietala, že sa jednalo o tvrdenie proti tvrdeniu s tým, že vec bola pôvodne v priestupkovom konaní a zrejme len niekoho iniciatívou sa celá vec dostala do trestného konania a je postavená len na tvrdení poškodeného. Nemožno povedať, že by v e-mailovej komunikácii nedošlo k vysvetleniu incidentu a pokiaľ by poškodený mal na hlavnom pojednávaní uviesť niečo iné, tak sa dopustí krivého obvinenia. Obhajoba ďalej tvrdila, že poškodený sa nesprával ako človek tak, že by mal dôvodnú obavu o svoj život a teda že nedošlo k naplneniu znakov žalovaného prečinu a sú aj pochybnosti o tom, že sa skutok vôbec stal. O postoji poškodeného k celému prípadu má svedčiť aj skutočnosť, že si neuplatňuje náhradu škody. S týmito argumentami obhajoby sa súd nestotožňuje, podľa názoru súdu bolo jednoznačne preukázané spáchanie skutku práve obžalovaným na základe výpovede poškodeného. Jediný, kto vo veci aktívne konal bol obžalovaný, ktorý mimo dohodnutý čas prišiel za svojim synom, pričom je zjavné, že ani poškodený, ani H. G. príchod obžalovaného neočakávali a neboli naň pripravený. Poškodený tým, že bol v kúpeľni, sprchoval sa a teda bol nahý, bol v nevýhodnej pozícii voči obžalovanému, navyše keď poškodený tam mal aj vlastnú dcéru. Pokiaľ by obžalovaný nebol aktívne konal, nebol podľa názoru súdu dôvod ani volať políciu, ktorá sa následne na miesto incidentu aj dostavila. Za týchto okolností nemožno mať pochybnosť, že sa skutok stal, a že bol prokurátorom správne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania. Pri neexistencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností potom súd ukladal podmienený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Uvedená miera trestu zohľadňuje individuálnu a generálnu prevenciu pred páchaním ďalšej trestnej činnosti obžalovaným. Vzhľadom na skutočnosť, že sa neobjavili nové skutočnosti od posledného pojednávania, súd rozhodol rovnako ako pôvodne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).